

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายณภดล เทพพิทักษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๙

เรื่องพิจารณาที่ ๒๘/๒๕๖๘

วันที่ ๑๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง { ศาลแขวงสมุทรปราการ ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑ หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” และมาตรา ๓๑ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติหรือประกอบพิธีกรรมตามหลักศาสนาของตน แต่ต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน”

พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ทหารกองเกินซึ่งถูกเรียกต้องมาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมายนั้นโดยนำใบสำคัญทหารกองเกิน บัตรประจำตัวประชาชนและประกาศนียบัตรหรือหลักฐานการศึกษามาแสดงด้วย ถ้าไม่มาหรือมาแต่ไม่เข้ารับการตรวจเลือก หรือไม่อยู่นอกว่าการตรวจเลือกแล้วเสร็จ ให้ถือว่าทหาร

กองเกินนั้นหลีกเลี่ยงชัดเจนไม่มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือก เว้นแต่ (๑) ข้าราชการ ซึ่งได้รับคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยปัจจุบันทันด่วนให้ไปราชการอันสำคัญยิ่ง หรือไปราชการต่างประเทศ โดยคำสั่งของเจ้ากระทรวง (๒) นักเรียนซึ่งออกไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง (๓) ข้าราชการหรือผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ราชการ หรือโรงงานอื่นใด ในระหว่างที่มีการรบ หรือการสงคราม อันเป็นอุปสรรคในการรบหรือการสงครามและอยู่ในความควบคุมของกระทรวงกลาโหม (๔) บุคคลซึ่งกำลังปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยทหารในราชการสนาม (๕) เกิดเหตุสุดวิสัย (๖) ไปเข้าตรวจเลือกที่อื่น (๗) ป่วยไม่สามารถจะมาได้ โดยให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและเชื่อถือได้มาแจ้ง ต่อคณะกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือก” วรรคสอง บัญญัติว่า “กรณีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องได้รับการผ่อนผันเฉพาะคราวจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมอบหมาย” และมาตรา ๔๕ บัญญัติว่า “บุคคลใดหลีกเลี่ยงหรือชัดเจนไม่มาให้ คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการตามหมายเรียกของนายอำเภอ หรือมาแต่ไม่เข้ารับการตรวจเลือก หรือไม่อยู่นอกว่าการตรวจเลือกแล้วเสร็จ หรือหลีกเลี่ยง หรือชัดเจน ด้วยประการใด ๆ เพื่อจะไม่ให้เข้ารับราชการทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบุคคลใด เข้ารับราชการทหารกองประจำการแทนผู้อื่น หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยสัญญาว่าจะช่วยเหลือผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี”

ข้อโต้แย้งของจำเลยที่ว่า พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ ที่บังคับให้ชายที่มีสัญชาติไทยต้องมาทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมาย หากหลีกเลี่ยง ชัดเจนกำหนดโทษจำคุกไว้ถึงสามปี เป็นบทบัญญัติที่ไม่เปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งถือศาสนารวมถึง การมีความเชื่อซึ่งขัดแย้งกับการปฏิบัติการทางการทหารมีทางเลือกอื่นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมือง รูปแบบอื่นที่มีใช้การเกณฑ์ทหารตามที่กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๑๘ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ข้อ ๑๘ รับรองสิทธิในการปฏิเสธการปฏิบัติหน้าที่ ทหารหรือการเกณฑ์ทหารด้วยเหตุผลด้านศีลธรรมหรือความเชื่อหรือสิทธิในการคัดค้านโดยอ้าง มโนธรรมไว้ ซึ่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๑๔ ได้รับรองเสรีภาพในการถือ ศาสนาไว้บางส่วน บทบัญญัติทั้งสองจึงขัดต่อเสรีภาพในการถือศาสนาและเพิ่มภาระหรือจำกัดเสรีภาพ ของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการรับราชการทหาร กำหนดให้ชายที่มีสัญชาติไทยมีหน้าที่รับราชการทหารด้วยตนเองทุกคน เพื่อให้มี

กำลังทางทหารไว้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยชายที่มีสัญชาติไทยเมื่ออายุย่างเข้าสิบแปดปี มีหน้าที่ต้องไปลงบัญชีเป็นทหารกองเกินภายในพุทธศักราชนั้น ทหารกองเกินมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่ถึงสามสิบปีบริบูรณ์ เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างที่จะต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ เมื่อทหารกองเกินมีอายุย่างเข้ายี่สิบเอ็ดปีในพุทธศักราชใด ต้องไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกที่อำเภอ ท้องที่ที่เป็นภูมิลำเนาของตน และภายในเดือนเมษายนของทุกปีทหารกองเกินถูกเรียกมาให้ คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมายเพื่อเข้าเป็นทหารกองประจำการ มีกำหนดระยะเวลาสองปี แต่อาจประจำการน้อยกว่าสองปี หากเป็นผู้มีคุณสมบัติพิเศษ โดยต้องอ้างสิทธิ ดังกล่าวต่อคณะกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือก ทหารกองเกินที่ถูกเรียกตัวอาจได้รับการยกเว้น ไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือการผ่อนผันไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ในรอบที่ถูกเรียกโดยไม่ถือว่าเป็นความผิด เช่น มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ นอกจากนี้ ได้กำหนดโทษแก่บุคคลที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประเทศมีทหารในจำนวนที่เหมาะสมเพียงพอและกองทัพมีความพร้อม ด้านกำลังพลสำหรับการปกป้องรักษาเอกราช อธิปไตย และป้องกันการรุกรานจากภายนอกประเทศหรือ การละเมิดบูรณภาพแห่งดินแดนของประเทศ และรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศหรือการดำรงอยู่ ของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนภารกิจการพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชนเมื่อได้รับความ เดือดร้อนในทุกสถานการณ์ ซึ่งการรับราชการทหารถือเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๕) ที่บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหารตามกฎหมาย เป็นการกำหนดหน้าที่พลเมือง ในฐานะนิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับพลเมือง อีกทั้งยังเป็นหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๕๒ ในการปกป้องรักษา สถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และอธิปไตยของรัฐ โดยต้องจัดให้มีการทหาร การทูต การข่าวกรอง ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงแห่งชาติ และกำลังทหารให้ใช้เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาประเทศด้วย ย่อมมีเหตุผลความชอบธรรมที่รัฐสามารถตรากฎหมายขึ้นจำกัดสิทธิหรือ เสรีภาพของบุคคลเพื่อบัญญัติรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร และ เพื่อให้การปฏิบัติในการรับราชการทหารกองประจำการเกิดความเป็นธรรมและเสมอภาค ซึ่งกฎหมาย ดังกล่าวต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติให้ทหารกองเกิน ซึ่งถูกเรียกต้องมาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมาย ถ้าไม่มาหรือมา แต่ไม่เข้ารับการตรวจเลือก หรือไม่อยู่จนกว่าการตรวจเลือกแล้วเสร็จ ให้ถือว่าทหารกองเกินนั้นหลีกเลี่ยง ชาติขึ้นไม่มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือก เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตาม (๑) - (๗) ไม่ต้อง

๑๑๐

ทำการตรวจเลือกในรอบที่ถูกเรียกนั้น ส่วนมาตรา ๔๕ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดความผิดและกำหนดโทษทางอาญาบังคับแก่บุคคลที่หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่มาให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการตามหมายเรียกของนายอำเภอ หรือมาแต่ไม่เข้ารับการตรวจเลือก หรือไม่อยู่จนกว่าการตรวจเลือกแล้วเสร็จ หรือหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนด้วยประการใด ๆ เพื่อจะไม่ให้เข้ารับราชการทหารกองประจำการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบุคคลใดเข้ารับราชการทหารกองประจำการแทนผู้อื่น หรือเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยสัญญาว่าจะช่วยเหลือผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ โดยกำหนดให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี บทบัญญัติมาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจเลือกบุคคลเข้ารับราชการทหารกองประจำการได้ตามจำนวนที่กองทัพต้องการในแต่ละปี และเป็นมาตรการป้องกันมิให้บุคคลหลีกเลี่ยงการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าว หากปล่อยให้บุคคลฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงเข้ารับการตรวจคัดเลือก นอกจากเป็นการละเว้นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๕) ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่ชายไทยทุกคนในฐานะพลเมืองของประเทศต้องตระหนักและให้ความร่วมมือเข้ารับการตรวจเลือกแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อความถูกต้องเป็นธรรมและความน่าเชื่อถือต่อระบบการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ตลอดจนมีผลต่อจำนวนทหารประจำการที่กองทัพต้องการในแต่ละปี พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประเทศ เอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดนของประเทศ จึงมีเหตุผลชอบธรรมที่พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ บัญญัติให้ทหารกองเกินซึ่งถูกเรียกต้องทำการตรวจเลือกตามกำหนดหมาย และมาตรา ๔๕ บัญญัติให้บุคคลที่หลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่มาทำการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการเป็นความผิดและมีโทษทางอาญา และเมื่อพิจารณาการกำหนดอัตราโทษตามมาตรา ๔๕ เป็นการกำหนดอัตราโทษตามความร้ายแรงของการกระทำความผิด และกำหนดอัตราโทษขั้นสูงโดยไม่ได้กำหนดอัตราโทษขั้นต่ำ ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษน้อยกว่าอัตราโทษขั้นสูงตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีในแต่ละกรณี และศาลสามารถใช้ดุลพินิจลดโทษเมื่อมีเหตุบรรเทาโทษได้ อีกทั้ง พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้บัญญัติให้ทหารกองเกินที่ถูกเรียกตัวอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการหรือการผ่อนผันไม่ต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการในรอบที่ถูกเรียกโดยไม่ถือเป็นความผิด เช่น มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๙ เพื่อความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ถือเป็นกรณีผ่อนคลายเป็นความเคร่งครัด

๑๗

ของบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการ เพื่อมิให้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ
ของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ ได้บัญญัติรับรองเสรีภาพในการถือศาสนาไว้
ซึ่งสามารถแยกออกเป็นสองส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่ง บัญญัติรับรองให้บุคคลมีเสรีภาพบริบูรณ์
ในการถือศาสนา ย่อมหมายถึงเสรีภาพในการยึดมั่นศรัทธาหรือมีความเชื่อแตกต่างจากบุคคลอื่น
ในหลักการทางศาสนาหรือความเชื่อใด ๆ หรือแม้แต่จะไม่นับถือศาสนาใด ๆ เนื่องจากเสรีภาพดังกล่าว
เป็นเรื่องที่อยู่ภายในจิตใจ ไม่ได้กระทำการแสดงออกมาภายนอกและไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ
แก่ผู้อื่นหรือสังคม จึงเป็นเสรีภาพที่มีความสมบูรณ์และเด็ดขาด รัฐจะกระทำการใด ๆ อันเป็นการจำกัด
เสรีภาพดังกล่าวมิได้ ส่วนที่สอง บัญญัติรับรองเสรีภาพของบุคคลในการปฏิบัติหรือประกอบพิธีกรรม
ตามหลักศาสนาของตน โดยกำหนดขอบเขตในการใช้เสรีภาพดังกล่าวไว้ว่าต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่
ของปวงชนชาวไทย ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือ
ศีลธรรมอันดีของประชาชน รัฐจึงสามารถจำกัดเสรีภาพของบุคคลดังกล่าวได้เพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิด
หลักการดังกล่าว สำหรับพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕
เป็นบทบัญญัติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการเป็นไปด้วยความ
เรียบร้อย มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจเลือกบุคคลเข้ารับราชการทหารกองประจำการได้ตามจำนวน
ที่กองทัพต้องการในแต่ละปี บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้มีผลกระทบต่อเสรีภาพของบุคคลในการถือศาสนา
ซึ่งรวมถึงเสรีภาพในการถือตามความเชื่อของตนที่ไม่ยึดโยงอยู่กับศาสนาใดและเสรีภาพในมโนธรรมด้วย
แม้บุคคลจะมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา แต่ในฐานะพลเมืองแล้วบุคคลยังมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๐ (๕) ในการรับราชการทหารตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็น
หน้าที่ของบุคคลที่มีต่อรัฐที่ไม่ควรถูกยกเว้นเพราะความเชื่อทางศาสนาของตน เพราะไม่มีใครสามารถ
ละทิ้งรัฐและกฎหมายได้เพียงเพราะความเชื่อทางศาสนาของตน และบุคคลไม่อาจอ้างการปฏิบัติ
ตามหลักศาสนาหรือความเชื่อถือของตนที่เป็นปฏิปักษ์หรือปฏิเสธหน้าที่การรับราชการทหารซึ่งเป็นหน้าที่
ของปวงชนชาวไทยให้มีผลเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของประเทศได้ สำหรับพระราชบัญญัติ
รับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) เป็นบทบัญญัติให้พระภิกษุ
สามเณร และนักบวชในพระพุทธศาสนาแห่งนิกายจีนหรือยวน ซึ่งเป็นนักธรรมตามที่กระทรวงศึกษาธิการ
รับรอง นักบวชศาสนาอื่นซึ่งมีหน้าที่ประจำในกิจของศาสนาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ
ผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบสำคัญให้ไว้ ที่ลงบัญชีทหารกองเกินแล้วได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับราชการ
ทหารกองประจำการในยามปกตินั้น เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณทำหน้าที่อบรม

๐๗๐

สั่งสอนกลุ่มมเกล่าจิตใจศาสนิกชนตามหลักคำสอนของศาสนาตลอดจนมีหน้าที่ปฏิบัติตามความจำเป็น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อศาสนาและประเทศชาติ ในยามปกติจึงยกเว้นการเรียกมาตรวจเลือกเข้ารับราชการ ทหารกองประจำการ แต่หากบุคคลพ้นจากฐานะยกเว้นตามมาตรา ๒๗ สิทธิที่จะได้รับการยกเว้นก็สิ้นสุดลง และต้องถูกเรียกเข้ารับการตรวจเลือกเป็นทหารกองประจำการหากอายุยังไม่ถึงสามสิบปีบริบูรณ์ แต่ในยามมีศึกสงครามบุคคลดังกล่าวจะไม่ได้รับการยกเว้น บทบัญญัติมาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ จึงมิได้มีผลกระทบต่อเสรีภาพของบุคคลในการถือศาสนาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑

ดังนั้น พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ แม้จะจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เมื่อพิจารณาซึ่งน้ำหนักระหว่างผลกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลกับประโยชน์สาธารณะที่ได้รับตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายเพื่อให้การตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารกองประจำการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจเลือกบุคคลเข้ารับราชการทหารกองประจำการได้ตามจำนวนที่กองทัพต้องการในแต่ละปี ประเทศมีทหารในจำนวนที่เหมาะสมเพียงพอและกองทัพมีความพร้อมด้านกำลังพลสำหรับการปกป้องรักษาบูรณภาพแห่งดินแดนของประเทศ สามารถรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนภารกิจการพัฒนาประเทศได้ เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน พอเหมาะพอควรแก่กรณี ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อเสรีภาพในการถือศาสนาของบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑

(นายมนต์ เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ